

Śrī Caurāgragaṁ ya-Puruṁ āṁ akam

Śrī Bilvamaṁ galaṁ hākura

*vraje prasiddhaṁ navanīta-cauraṁ
gopāṁ ganānāṁ ca dukūla-cauram
aneka-janmārjita-pāpa-cauraṁ
caurāgragaṁ yaṁ puruṁ aṁ namāmi (1)*

Aš lenkiuosi tam geriausiam iš vagių, kuris yra žinomas Vradžioje kaip sviesto vagis ir tas, kuris pavogė gopių drabužius, ir kuris, priėmusiems Jo prieglobstį, pavagia nuodėmės, susikaupusias per daugybę gyvenimų.

*śrī rādhikāyā hṁ dayasya cauraṁ
navāmbuda-śyāmala-kānti-cauram
padāśritānāṁ ca samasta-cauraṁ
caurāgragaṁ yaṁ puruṁ aṁ namāmi (2)*

Aš lenkiuosi tam geriausiam iš vagių, kuris pavogė Śrīmatī Rādhikos širdį, kuris pavogė tamsią spalvą iš jauno audros debesies, ir kuris pavagia visas nuodėmes ir kančias iš tų, kurie priėmė Jo pėdų prieglobstį.

*akiñcanī-kñ tyā padāśritañ yañ
karoti bhikñ uñ pathi geha-hīnam
kenāpy aho bhīñ añ a-caura īdñ g
dñññ añ -śruto vā na jagat-traye 'pi (3)*

Savo atsidavusius bhaktus Jis paverčia skurdžiais ir klajojančiais benamiai elgetomis – aho!
Visuose trijuose pasauliuose niekas nematytė ir negirdėjo apie tokį baisų vagį.

*yadīya nāmāpi haraty aśeñ añ
giri-prasārān api pāpa-rāśīn
āścarya-rūpo nanu caura īdñ g
dñññ añ śruto vā na mayā kadāpi (4)*

Vien ištarus Jo vardą sunaikinamas visas kalnas nuodėmių – aš niekada nemačiau ir negirdėjau
apie tokį neįtikėtinai nuostabų vagį!

*dhanañ ca mānañ ca tathendriyāñ i
prāñ āñ ś ca hñ tvā mama sarvam eva
palāyase kutra dhñ to 'dya caura
tvañ bhakti-dāmnāsi mayā niruddhañ (5)*

O vagie! Pavogęs mano turtą, mano garbę, mano jautimus, mano gyvenimą ir viską, kas buvo
mano, kur Tu pabėgsi? Aš pagavau Tave savo atsidavimo virve.

*chinatsi ghorañ yama-pāśa-bandhañ
bhinatsi bhīmañ bhava-pāśa-bandham
chinatsi sarvasya samasta-bandhañ
naivātmano bhakta-kñ tañ tu bandham (6)*

Tu perpjauni baisią Yamarājo kilpą, Tu nutrauki siaubingą materialios egzistencijos kilpą, ir
nukerti visų materialius pančius, bet Tu negali nukirsti mazgo, kurį užrišo Tavo paties mylintys
bhaktai.

*man-mānase tāmāsa-rāśi-ghore
kāṛāg he duṁ kha-maye nibaddhaṁ
labhasva he caura! hare! cirāya
sva-caurya-doṁ ocitam eva daṁ am (7)*

O vagie, pagrobęs iš manęs viską! O vagie! Šiandien aš įkalinau Tave apgailėtiname mano širdies kalėjime, kuris yra labai baisus dėl siaubingos mano neišmanymo tamsos. Jame Tu gyvensi labai ilgai, gavęs tinkamą bausmę už visas Savo vagystes!

*kāṛāg he vasa sadā h daye madīye
mad-bhakti-pāśa-d ha-bandhana-niścala san
tvā k a he! pralaya-ko i-śatāntare 'pi
sarvasva-caura! h dayān na hi mocayāmi (8)*

O K a, vagie, pavogęs iš manęs viską! Mano atsidavimo kilpa bus užveržta amžinai, ir Tu toliau gyvensi mano širdies kalėjime, nes aš nepaleisiu Tavęs net per milijonus epochų.

Ši a aka yra skaitoma poetiniu "Upajāti" metru).